

7 είδον δούλους ἐφ' ἵππους
καὶ ἄρχοντας πορευομένους ὡς δούλους ἐπὶ τῆς γῆς.
8 ὁ ὄρύσσων βόθρον ἐν αὐτῷ ἐμπεσεῖται,
καὶ καθαιροῦντα φραγμόν, δήξεται αὐτὸν ὅφις.
9 ἔξαίρων λίθους διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς,
σχίζων ξύλα κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς.
10 ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον,
καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξεν,
καὶ δυνάμεις δυναμώσει,
καὶ περισσεία τοῦ ἀνδρείου σοφία.
11 ἐὰν δάκη ὁ ὅφις ἐν οὐ ψιθυρισμῷ,
καὶ οὐκ ἔστιν περισσεία τῷ ἐπάδοντι.
12 λόγοι στόματος σοφοῦ χάρις,
καὶ χείλη ἄφρονος καταποντιοῦσιν αὐτόν.
13 ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἄφροσύνη,
καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πονηρά.
14 καὶ ὁ ἄφρων πληθύνει λόγους.
οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τί τὸ γενόμενον,
καὶ τί τὸ ἐσόμενον ὅπιστα αὐτοῦ, τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ;
15 μόχθος τῶν ἀφρόνων κοπώσει αὐτούς,
ὅς οὐκ ἔγνω τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν.
16 οὐαί σοι, πόλις, ἡς ὁ βασιλεὺς σου νεώτερος
καὶ οἱ ἄρχοντές σου ἐν πρωΐᾳ ἐσθίουσιν.
17 μακαρία σύ, γῆ, ἡς ὁ βασιλεὺς σου υἱὸς ἐλευθέρων
καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρὸς καιρὸν φάγονται ἐν δυνάμει
καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται.
18 ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις,
καὶ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν στάξει ἡ οἰκία.
19 εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον,
καὶ οἶνος εὐφραίνει ζῶντας,
καὶ τοῦ ἀργυρίου ἐπακούσεται σὺν τὰ πάντα.
20 καὶ γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα μὴ καταράσῃ,

7² πορ./ως δουλ.] tr. A† | επι της γης] > S*†, επι γης Se || 8¹ εν αυτω]
εις αυτον B | 8¹ fin.] + και ο κυλιων λιθον εφ εαυτον κυλιει A†: ex Prou.
26 27 || 9² κινδυνευει St || 10⁴ του ανδρ(ε)ιου] τω ανδρι ου B†, του αν-
δρος rau. || 11¹ ο CV] > BSA || 12¹ λογοις Set | 12² καταποντισουσιν S
AV† || 13² στοματος > B || 14² ο > B | 14³ εσομ.] γενησομενον S*† |
οπισω Ra.] pr. τι B, pr. οτι SA | απαγγελ(λ)ει SA || 15¹ του αφρονος et αυ-
τον SA | κοπωσει] κακωσει B, σκοτωσει A† || 16² εν πρωια] πρωι B†, πρωια
V†, πρωιας S: cf. 11 6 || 17¹ συ > B*† | ελευθερου SA || 18² στεναξει A
|| 19² οινον B | post οιν. add. και ελαιον BS | ευφραινει] του ευφρανθηναι
B | 19³ επακουσ.] pr. ταπεινωσει BS*†: alia interpretatio | συν τα παντα
(cf. 3 11)] συν > BS*, τα συνπαντα Set